

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **R. J.**
skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 3 września 2024 r.,
wniosku obrońcy o wyłączenie SSN Adama Rocha od rozpoznania kasacji
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 22 lutego 2024 r., sygn. akt II AKa 205/23,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie
z dnia 29 maja 2023 r., sygn. akt III K 23/22,
na podstawie art. 42 § 4 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k.

postanowił

**wyłączyć sędziego SN Adama Rocha od rozpoznania sprawy
o sygn. akt III KK 341/24.**

UZASADNIENIE

W dniu 4 lipca 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy
skazanego R. J. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 22 lutego 2024
r., sygn. akt II AKa 205/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w
Szczecinie z dnia 29 maja 2023 r., sygn. akt III K 23/22.

W dniu 10 lipca 2024 r., zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego Izbą Karną do rozpoznania tej sprawy, zarejestrowanej pod sygnaturą III KK 341/24, został wyznaczony SSN Adam Roch.

W dniu 9 sierpnia 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego o wyłączenie SSN Adama Rocha od rozpoznania niniejszej sprawy z uwagi na wątpliwości wnioskodawcy co należytej obsady sądu, w związku z uzyskaniem przez Adama Rocha statusu sędziego SN w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radę Sądownictwa w składzie ukształtowanym nowelą z 2017 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu od rozpoznania sprawy, jeżeli istnieje okoliczność mogąca wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności przy jej rozpoznawaniu.

Każda okoliczność mogąca wywołać tę wątpliwość, musi wpływać na ocenę bezstronności. Są to, między innymi, okoliczności powołania sędziego Sądu Najwyższego na urząd, te wynikające ze sfery życia prywatnego, jak również związane ze sposobem procedowania w dotychczas rozpoznawanych sprawach (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2022 r., V KB 6/22).

Złożony przez obrońcę skazanego wniosek opiera się na okolicznościach związanych z powołaniem Adama Rocha na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, którą ukształtowano na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). Adam Roch był wcześniej prokuratorem, awansowanym przez ówczesnego Prokuratora Generalnego – Ministra Sprawiedliwości w 2016 r. na Zastępcę Prokuratora Regionalnego w K.

Sam fakt brania udziału w orzekaniu osoby powołanej na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, prowadzi do nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Krajowa Rada

Sądownictwa nie reprezentuje środowiska sędziowskiego, a zatem nie jest organem, o którym mowa w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22). Wada nominacyjna, wynikająca z udziału w procesie powołania na urząd sędziego wadliwie ukształtowanej KRS, odgrywa szczególne znaczenie w przypadku sędziów Sądu Najwyższego – do których grona przystąpił, dzięki tej procedurze, Adam Roch. Wynika to z wyjątkowego statusu sędziów Sądu Najwyższego i kluczowych kompetencji tego Sądu, mającego gwarantować niezakłócone, prawidłowe funkcjonowanie demokratycznego państwa prawnego oraz obiektywny standard niezależności, niezawisłości i bezstronności orzekania (por. uchwała trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20).

Powyższe w sposób szczególny odnosi się do sędziów byłej Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, której szeregi zasilał do momentu likwidacji tej Izby w lipcu 2022 r. sędzia Adam Roch. Zależność od władzy politycznej tego organu budziła zastrzeżenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, mogąc wzbudzić także w przekonaniu jednostek uzasadnione wątpliwości co do niezawisłości i bezstronności tej Izby, toteż uznał on, iż Izba Dyscyplinarna nie jest sądem w rozumieniu prawa europejskiego (por. wyrok TSUE z dnia 15 lipca 2021 r., C-791/19, przeciwko Polsce).

Biorąc powyższe pod uwagę, zachodzi konieczność uwzględnienia wniosku złożonego przez obrońcę skazanego, ponieważ udział w składzie orzekającym Sądu Najwyższego SSN Adama Rocha, ze względu na brak bezstronności tego sędziego powiązany z wadą nominacyjną, prowadzi do wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a więc nienależytej obsady sądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2024 r., V KO 14/24).

Kierując się koniecznością zapewnienia skazanemu prawa do bezstronnego i niezależnego sądu ustanowionego ustawą, uwzględniając, że w sprawie ziściły się przesłanki określone w art. 41 § 1 k.p.k., należało orzec jak na wstępie.

[PGW]

[ms]

